

Sygn. akt: I C 1345/17 upr.

Na rozprawie dnia 10 kwietnia 2018 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K., zawiadomiony prawidłowo, wniósł o przeprowadzenie rozprawy pod swoją nieobecność.

Pozwany P. P. nie stawił się zawiadomiony w trybie art. 139 par. 1 kpc, nie złożył żadnych wyjaśnień, ani też nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Cichocki
Protokolant:	p.o. sekretarza sądowego Żaneta Kowalska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w K.

przeciwko P. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w K. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego P. P. kwoty 85,07 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 708,78 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż umową cesji z 06.09.2016 r. nabył wierzytelność w stosunku do pozwanego od (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułu świadczonych na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z treścią stosunków prawnych łączących pozwanego z wierzycielem pierwotnym, na podstawie zawartej z pozwanym umowy zostały wystawione dokumenty księgowe, które stanowią podstawę powództwa. Dochodzona pozwem kwota stanowi skapitalizowaną należność odsetkową

wynikającą z sumy odsetek ustawowych za opóźnienie naliczonych od następnego dnia od dnia wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych oraz ich wartość do dnia poprzedzającego wygenerowanie pozwu, tj. 25.09.2017r. Żądaniem pozwu objęte są także odsetki ustawowe za opóźnienie od należności głównej w kwocie 708,78 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Dalej wskazał, że wystąpił o zapłatę należności głównej w elektronicznym postępowaniu upominawczym, które toczy się pod sygn. akt VI Nc-e 1798546/17. Żądanie pozwu w (...) nie obejmowało jednak należności ubocznych w postaci odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Konieczność rozdzielenia dochodzenia roszczenia wynika z nieprawidłowości w działaniu systemu, który nie został dostosowany do zmian Kodeksu cywilnego obowiązujących od 1 stycznia 2016r.

Pozwany P. P. zawiadomiony w trybie art. 139 § 1 k.p.c., nie stawił się na rozprawie, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 06.09.2016 r. (...) S.A. z siedzibą w W. zawarła z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w K. umowę przelewu wierzytelności.

(dowód: umowa k. 8-9)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił tego, iż przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie względem pozwanej, w szczególności nie wykazał nabycia spornej wierzytelności, ani jej istnienia. Powód nie przedstawił bowiem dokumentów wykazujących swoje następstwo prawne, ani nawet potwierdzających fakt zawarcia oraz treść umowy łączącej pozwanego z poprzednikiem prawnym powoda.

Przedłożona przez powoda umowa przelewu wierzytelności z dnia 06.09.2016 r. może stanowić dowód wyłącznie tego, że do zawarcia takiej umowy doszło, nie wykazuje ona natomiast, iż obejmowała m. in. wierzytelność wskazaną w pozwie. Zgodnie z w/w umową przedmiotem cesji miały być wierzytelności szczegółowo określone w Załączniku nr 1 (papierowym) „Wykaz Wierzytelności Telewizyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.”, Załączniku nr 2 (papierowym) „Wykaz Wierzytelności Telekomunikacyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.”, Załączniku nr 3 (CD) „Wykaz Wierzytelności Telewizyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.” oraz Załączniku nr 4 (CD) „Wykaz Wierzytelności Telekomunikacyjnych do Umowy z dnia 06.09.2016 r.” Do pozwu dołączono obejmujący jedynie przedmiotową wierzytelność wydruk określony jako „Wyciąg z listy dłużników” (k. 5v.), który z całą pewnością nie stanowi żadnego ze wskazanych w umowie załączników. Wydruk ten został poświadczony za zgodność zawartych w nim danych „z danymi znajdującymi się na nośniku CD stanowiącym załącznik do umowy cesji z dnia 06.09.2016” przez występującego w sprawie profesjonalnego pełnomocnika strony powodowej, jednak obowiązujące przepisy nie zawierają umocowania do dokonywania przez profesjonalnego pełnomocnika w/w czynności, w szczególności poświadczenie takie nie nadaje waloru dowodowego. Co więcej, załączony do pozwu wydruk nie zawiera numeru porządkowego załącznika, którego treść miałby odwzorowywać, nie wiadomo zatem, do jakiego konkretnie dokumentu się on odnosi.

Powód nie wykazał również, aby pozwany zawarł z wierzycielem pierwotnym wskazaną w pozwie umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w szczególności nie przedłożył w/w umowy. Powód załączył jedynie niepoświadczoną za zgodność z oryginałem kserokopię umowy abonenckiej z dnia 01.07.2011, która miał być zawarta między pozwanym, a (...) S.A. z siedzibą w W. (k. 13-13v.). Z treści pkt. 1 tej umowy wynika jednak, że jej przedmiotem miało być świadczenie usług polegających na dostarczaniu programów telewizyjnych i/lub radiowych, nie zaś świadczenie usług telekomunikacyjnych.

Dodatkowo wskazać należy, że dochodzona pozwem kwota stanowi sumę skapitalizowanych odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od następnego dnia po dniu wymagalności poszczególnych dokumentów księgowych.

Powód przedłożył jedynie niepoświadczony za zgodność z oryginałem kserokopie dwóch spośród ośmiu wskazanych w załączniku do pozwu dokumentów księgowych (k. 11v.-12), w związku z czym nie jest możliwe zweryfikowanie, czy wszystkie te dokumenty w ogóle zostały wystawione, a tym bardziej, czy należności w nich stwierdzone mają oparcie w zawartej przez strony umowie. Z tych samych przyczyn nie jest również możliwe zweryfikowanie, czy powód w sposób prawidłowy ustalił wysokość dochodzonych pozewem skapitalizowanych odsetek.

Brak jest także możliwości weryfikacji choćby w najmniejszym stopniu, czy należność główna, od której powód domaga się odsetek, faktycznie istnieje. W szczególności należy zauważyć, że w tut. Sądzie pod sygn. akt (...) upr. toczyło się postępowanie wszczęte na skutek przekazania sprawy VI Nc-e (...) z elektronicznego postępowania upominawczego. Z akt sprawy (...) upr. wynika, że sprawa ta dotyczyła kwoty należności głównej, od której powód domaga się skapitalizowanych odsetek w niniejszej sprawie. Postępowanie w sprawie (...) upr. zostało umorzone prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w K. z dnia 07.06.2017 r. w związku z nieuzupełnieniem braków formalnych pozwu po myśli art. 505⁽³⁷⁾ § 1 k.p.c. Brak jest zatem orzeczenia stwierdzającego istnienie należności głównej.

Dalej należy wskazać, że dowodem istnienia roszczenia nie jest także przedsądowe wezwanie do spłaty zadłużenia z dnia 21.10.2016r. (k. 6v.). W szczególności powód nie przedstawił dowodu jego doręczenia pozwanemu, ani dowodu uznania przez pozwanego wynikającego z niego roszczenia.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że powód nie wykazał, iż przysługuje mu względem pozwanego dochodzona pozewem wierzytelność. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z tego faktu wywodzi skutki prawne. Na gruncie prawa procesowego odpowiednikiem cyt. przepisu jest art. 232 kpc, zgodnie z którym strony zobowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. W myśl przytoczonych przepisów, to na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie.

Powód winien zatem wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu. Podkreślić należy, iż strona powodowa jest podmiotem profesjonalnym, który powinien być świadom wystąpienia negatywnych konsekwencji procesowych w przypadku, gdy powołuje mniej dowodów, niż tego wymaga materialnoprawna podstawa zgłoszonego roszczenia.

Nadto wskazać należy, iż w sprawach cywilnych rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy – obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (por. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz pod red. A. Zielińskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, wyd. 6, Warszawa 2012 r.).

Nie można było również uznać, że pozwany nie przedstawiając swojego stanowiska w rzeczywistości uznał powództwo. Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy beczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości, co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie natomiast powód nie przedłożył dowodów dostatecznie uzasadniających jego roszczenie.

Mając na względzie wszystkie powyższe okoliczności, powództwo należało oddalić.